

der, der have gjort en nyttig Gerning i Skolevæsenets Tjeneste. Det forekommer mig, at vi maa have Raad til at bringe et lille Offer ogsaa til Forbedring af Pensionen for disse veltjente Folk, der ere gaaede ud af Skolegerningen efter lang Tids Tjeneste. Naar vi kunne gaa til Lønningsforhøjelse ogsaa for bedre stillede Lærere, som det var Tilfældet med Almenskolelærerne, synes jeg, vi ogsaa maa have Raad til at yde en Haandsrækning til disse i høj Grad kummerligt stillede pensionerede Lærere og Lærerenker. Jeg haaber derfor at kunne vinde Ministeren for Tanken, og jeg haaber, at det vil være muligt at komme dem til Hjælp, som ere mest ugunstigt stillede.

Hermed skal jeg anbefale de af det Mindretal, hvortil Socialdemokraterne høre, stillede Ændringsforslag. Vi have den sikre Tro, at de af os stillede Forslag ville gavne Lærerstanden mest, ville være de bedste med Hensyn til Skolevæsenets Udvikling og være mindst trykkende for Kommunerne, som sikkert i Forvejen have betydelige Byrder, navnlig med Hensyn til Skolevæsenet. Hermed anbefaler jeg Ændringsforslagene, idet jeg haaber, at det maa være muligt om adskilligt at opnaa i hvert Fald større Enighed, end det er lykkedes at opnaa i Udvalget.

Martin Madsen Halsted: Da jeg i det store og hele slutter mig til Flertallet, vil jeg i alt væsentligt kunne tiltræde den Motivering, der er fremsat af den ærede Ordfører for Flertallet, men der er det at mærke derved, at det er med Ofre paa forskellige Steder, at jeg har kunnet slutte mig dertil. Der er nogle af disse Steder, jeg finder det nødvendigt at omtale kortelig til Forstaaelse af den af mig indtagne Stilling. Naar jeg sluttelig har stillet mig sammen med Flertallet og har maattet opgive at slutte mig til Ændringsforslag fra forskellig Side, ogsaa fra Socialdemokratiet, som jeg kunde sympatisere med, er det sket ud fra den Forudsætning, at de ikke vare gennemførlige. Efter den indgaaende Debat, ja, til sine Tider Kamp, kan jeg gerne sige, der er ført om dem, foretrak jeg at anvende den gamle Sætning: „Een Fugl i Haanden er bedre end ti paa Taget“, thi ved at søge at naa et saa tæt

Samarbejde som muligt opnaar man paa visse Punkter bedre Virkning netop paa Grund af Samarbejdet, end man ellers vilde kunne naa ved paa sin egen Vis at forfølge sine egne Ønsker og Formaal.

Jeg skal flygtigt nævne enkelte af de Ændringsforslag, som har min Sympati, og som jeg derfor under andre Forhold vilde have støttet. Dertil hører f. Eks. Nr. 3, som gaar ud paa at bibeholde Regeringens Forslag om, at Begyndelseslønnen for Lærerinderne bliver den samme som for Lærerne. Jeg deler ellers ikke den Opfattelse, at de skulle have samme Alderstillæg, da jeg bestandig holder paa, at det maa være Manden, der skal være Familieforsørger. Jeg kan ogsaa nævne Underændringsforslag Nr. 30 om større Honorar f. Eks. til Førstelærerne ved de købstadlignende Landsbyskoler — der er i det hele 3 til 4 af den Art —, men heller ikke det Forslag har vist sig gennemførligt.

Der er enkelte Punkter af større Betydning, som jeg maa omtale. Jeg gør det, fordi jeg ikke kan erklære mig fuldt tilfreds med det, der er naaet, men kun relativt, for saa vidt som det har været muligt at naa til en Flertalsindstilling, der har den rimeligste Udsigt til at blive til Lov i denne Samling, og det er det, det i første Instans drejer sig om. Jeg har ikke kunnet naa til den Overbevisning, at Fordelingen mellem Stat og Kommune hviler paa saadanne Principper, at man kan sige, at de ere blevne ligestillede. Jeg mener fremdeles, at Købstadkommunerne faa en større Procentdel af deres Lønningsmasse at bære end Landkommunerne, men det er jo et af de Punkter, hvor der er en saa stærkt delt Opfattelse, at jeg har ment ogsaa her at maatte resignere og gaa til det, som har kunnet samle Udvalget.

Et andet Hovedpunkt er Københavns Kommunes Stilling. Efter Socialdemokraternes Forslag løses Sagen paa den letteste Maade af Verden, idet man lægger det hele over paa Staten og lader den muntre sig med det som Helhed, men jeg tror ikke, at der er nogen som helst Stemning derfor. Det er da ogsaa et uhyre stort Spørgsmaal, om Københavnerne, naar de blive spurgt for Alvor, vilde afstaa Herredømmet over deres Skolevæsen. Det skal jeg lade staa hen altsammen, men det af-